

УДК 657

ГАЙПОВ А.Я., КУЗНЕЦОВА Д.В., ПРОХОР Д.А.

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА МЕТОДИКИ ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Від рівня витрат підприємства залежить прибуток. Чим менша сума понесених витрат, тим вище конкурентоспроможність підприємства, доступніше вироблена продукція для покупців, більш відчутний економічний ефект від продажу продукції. Управління витратами підприємств – це планомірний процес визначення продажних цін і, отже, рентабельності виробництва, виявлення резервів економії, зниження собівартості і забезпечення систематичного контролю за виконанням плану встановлених підприємством завдань по собівартості.

Ключові слова: витрати, собівартість продукції, бухгалтерський облік, адміністративні витрати, ABC-метод калькулювання.

От уровня расходов предприятия зависит прибыль. Чем меньше сумма понесенных расходов, тем выше конкурентоспособность предприятия, доступнее произведенная продукция для покупателей, более ощутим экономической эффект от продажи продукции. Управление расходами предприятий – это планомерный процесс определения продажных цен и рентабельности производства, выявление резервов экономии, снижение себестоимости и обеспечение систематического контроля выполнения плана установленных предприятием задач по себестоимости.

Ключевые слова: расходы, себестоимость продукции, бухгалтерский учет, административные расходы, ABC-метод калькулирования.

Profit depends on the level of expenses of the enterprise. The lower the amount of expenses incurred, the higher the competitiveness of the enterprise, the more affordable the manufactured products for buyers, the more tangible the economic effect from the sale of products. Cost management of enterprises is a systematic process of determining sales prices and profitability of production, identifying savings reserves, reducing costs and ensuring systematic monitoring of the implementation of the plan of tasks set by the enterprise at cost. The relevance of the chosen topic is that cost accounting as the most important tool for reducing costs affects the growth of profits, which is a necessary result in the creation of the enterprise, as well as its further development.

Key words: expenses, production cost, accounting, administrative expenses, ABC calculation method.

Вступ. Проблема управління витратами підприємств є однією з найважливіших і найбільш важких проблем для підприємницьких структур. Від рівня і динаміки витрат залежать не тільки фінансові результати окремих підприємств і їхніх структурних підрозділів, а ефективність формування національного доходу на рівні держави взагалі [1]. В умовах економічної зацікавленості в кінцевих результатах діяльності підприємств необхідна така організація управління витратами, яка забезпечувала б формування їхнього оптимального розміру і рівня, а

також сприяла оптимальному співвідношенню «витрати – прибуток».

Постановку проблеми В Україні організація управління витратами на підприємстві регламентується:

1) по-перше, Законом про бухгалтерський облік і фінансову звітність [2];

2) по-друге, системою національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку [3], основний з яких – Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16

© Гайпов А.Я., Кузнецова Д.В., Прохор Д.А., 2021

«Витрати» [4];

3) по-третє, методичними рекомендаціями з формування собівартості продукції (робіт, послуг) різних галузей;

4) по-четверте, внутрішніми робочими документами, які розробляються на підприємстві.

Управління передбачає контроль за процесом формування, розподілу та використання витрат підприємства в результаті здійснення його фінансово-господарської діяльності.

Аналіз досліджених публікацій, у яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Теоретичні та практичні аспекти обліку витрат підприємства розглядали у своїх працях вітчизняні вчені як М.В. Дубініна, О.М. Ромашко, А.В. Скорозінська, Ю.Ю. Чебан та інші. Проте облік витрат як найважливіший інструмент зниження собівартості впливає на зростання прибутку, що є необхідним результатом при створенні підприємства, а також його подальшого розвитку.

Мета і завдання дослідження. Метою є підвищення ефективності його роботи на основі застосування заходів, спрямованих на економію всіх видів ресурсів та максимізацію віддачі від них, при умові збереження, або підвищення якості продукції (робіт, послуг).

Виклад основного матеріалу. Організація управління витратами підприємства є важливою складовою менеджменту підприємства. Управління витратами – це процес цілеспрямованого формування оптимального рівня витрат підприємства [1].

Постійне зростання питомої ваги витрат у загальній сумі витрат підприємств обумовлює необхідність пошуку оптимальних методик їх обліку та аналізу, адаптованих під потреби керівництва підприємств та інших стейкхолдерів. Удосконалення бухгалтерського обліку витрат підприємств є складовою подальшого удосконалення процесу управління господарською діяльністю підприємств та покращення їхніх фінансових результатів.

Для вітчизняних підприємств пропонуємо використовувати метод

поопераційного обліку, ABC-метод (англ. Activity Based Costing). Істотним поняттям ABC-методу є поняття провідників витрат (носіїв витрат). Провідник (носіїв витрат) – будь-який процес (технологічна операція, угода тощо), що призводить до появи певного виду витрат підприємства і розглядається як укрупнено (для всього підприємства), так і деталізовано (в межах конкретного підрозділу підприємства). Він описується за допомогою кількісного показника, який є базовим і використовується як кількісний вимірник відповідного носія витрат.

ABC-метод представляє собою двох стадійний процес розподілу витрат.

На першій стадії накладні витрати співвідносяться з визначеними базовими показниками (часом роботи технологічного устаткування, кількістю операцій контролю якості тощо). На другій стадії витрати визначаються за кожним видом виробничої діяльності відповідно до носіїв витрат. Прикладами операцій-носіїв витрат є переналагодження устаткування, контроль якості, замовлення на виробництво (складання графіків), робота технологічного устаткування, споживання енергії тощо [5].

ABC-метод іноді називають операційною оцінкою. Його головна перевага полягає в тому, що він дозволяє точно відстежити причини виникнення накладних витрат і тим самим точно визначити собівартість одиниці продукції.

Процедура ABC-методу включає чотири етапи:

- 1) аналіз бізнес-процесу виробництва продукції;
- 2) визначення операційних центрів;
- 3) відстеження витрат за операційними центрами;
- 4) вибір провідників (носіїв) витрат.

Перший етап полягає в систематичному вивченні операцій, які утворюють виробничий процес, на цьому етапі ідентифікують виробничі операції. З точки зору управління витратами слід розподілити всі операції на дві групи: операції, що додають цінність продукції (безпосередньо пов'язані з виробництвом) і операції, що не додають цінності продукції (інші операції, включаючи переміщення

продукту від однієї до іншої ділянки тощо) [6].

Процедура цього етапу здійснюється в такій послідовності:

1) будується діаграма процесу з деталізацією кожного кроку за операціями від моменту одержання сировинно-матеріальних ресурсів до виготовлення готової продукції. Для кожної операції повинен бути задокументований час обробки, очікування, кількість перероблюваних сировини і матеріалів тощо;

2) кожна операція аналізується на приналежність до першої чи другої групи;

3) визначаються шляхи виключення операцій, що не додають цінності продукції.

Другий етап передбачає визначення операційних центрів.

Операційний центр – частина виробничого процесу, для якої складається звітність за витратами при виконанні окремих операцій. Операції доцільно розподіляти на чотири групи:

1) операції на рівні одиниці продукції (наприклад, споживання енергії, обслуговування, непрямі витрати праці).

2) партійні операції – операції, здійснювані щоразу при переміщенні чи виготовленні партії продукції (наприклад, переналагодження устаткування, доставка продукції споживачу).

3) операції для окремих видів продукції – операції, які здійснюються при необхідності і охоплюють бізнес-процеси, направлені на випуск широкого асортименту продукції.

4) загальновиробничі операції (наприклад, управління підприємством, страхова діяльність тощо) – операції, виконувані на рівні усього випуску продукції.

Необхідність групування операцій за операційними центрами обумовлена збільшенням розходжень між видами продукції і бажанням одержати більш точну інформацію про виробничі витрати з виготовлення продукції.

Третій етап передбачає відстеження витрат за операційними центрами. З метою уникнення отримання недостовірних даних підприємство надає перевагу прямому

відстеженню витрат за кожним операційним центром.

Четвертий етап передбачає вибір провідників витрат.

Як вже визначалося, витрати розподіляються за видами продукції ТОВ «Сталекс». Це відбувається через вибір провідників витрат, які повинні бути описані за допомогою відповідного показника.

Основні переваги АВС-методу [7]:

1) поліпшує систему обліку витрат підприємства, допомагає в отриманні більш точних результатів;

2) збільшує число облікових одиниць, використовуваних для акумуляції накладних витрат (за цехами і відділами);

3) змінює базу, використовувану для нарахування накладних витрат на продукцію (будь-які базові показники, простежені за продукцією чи виконуваними операціями);

4) змінює сприйняття різних видів накладних витрат, які формально є непрямими витратами (використання енергії, контроль якості, переналагодження устаткування);

5) дає можливість управлінцям приймати дієві рішення щодо вибору ефективної маркетингової стратегії випуску прибуткової продукції і контролю витрат на стадії їх виникнення.

Але є деякі недоліки використання АВС-методу:

1) довільність у виборі базового показника;

2) значні витрати на дослідження операцій, оформлення документації тощо.

Отже, АВС-метод іноді називають операційною оцінкою. Його головна перевага полягає в тому, що він дозволяє точно відстежити причини виникнення накладних витрат і тим самим точно визначити собівартість одиниці продукції.

Результативність управління витратами та забезпечення ефективності такого управління передбачає реалізацію таких взаємопов'язаних фінансово-управлінських ітерацій [8].

1) групування витрат підприємства за групами відповідно до визначеної сукупності критеріїв;

2) контроль за формуванням витрат та оптимізацію їх абсолютної величини;

3) виявлення відхилень від планових показників та ідентифікація причин таких відхилень, їх нейтралізація або врахування (шляхом коригування планових показників);

4) виявлення та оцінювання резервів зменшення витрат суб'єкта господарювання, визначення та обґрунтування механізмів їх мобілізації.

Прийняття раціональних фінансових рішень у рамках управління витратами підприємства ґрунтується на чіткому розумінні умов формування витрат та визначенні впливу витрат на фінансовий стан самого підприємства [9]. Кваліфіковане управління витратами підприємства передбачає наявність ефективної системи управління останніми.

Під системою управління витратами розуміється комплекс дій з досягнення цілей оптимізації витрат. Оптимізація витрат означає максимальне зменшення витрат до рівня, коли їх буде достатньо для того, щоб це не впливало на якість товарів (робіт, послуг) [10].

Управління витратами підприємства починається з формування цілей. Основною ціллю є підвищення рентабельності підприємства шляхом оптимізації його витрат, що може бути досягнуто підвищенням ефективності використання матеріальних, нематеріальних, трудових та фінансових ресурсів підприємства. Відповідно до поставлених цілей проводиться прогнозування, розробляються довгострокові господарські заходи.

На етапі організації управління витратами ведеться узгодження діяльності всіх структурних підрозділів як по горизонталі, так і по вертикалі, визначаються центри відповідальності для подальшого контролю ефективності їх діяльності. При цьому, налагоджується оптимальний взаємозв'язок між доходами і витратами та діями конкретних осіб, які відповідають за окремі ділянки виробничого процесу. Це веде до підвищення точності й ступеня деталізації облікових даних при калькулюванні собівартості продукції [11].

Оскільки кожне робоче місце є місцем виникнення витрат, то на ньому встановлюється відповідальність за використання певних ресурсів підприємства.

Це може бути відповідальність за ефективне використання матеріальних ресурсів, основних фондів підприємства (безперебійна робота машин, устаткування й апаратів), нематеріальних ресурсів, відповідальність за дотримання кошторису витрат на утримання і експлуатацію основних засобів, відповідальність за раціональне використання робочої сили і т.д.

При цьому часто розподіляють відповідальність по рівнях. Центром першого рівня може бути виробнича ділянка, другого рівня – цех, третього – філія, четвертого – підприємство, п'ятого – виробниче об'єднання. Кількість рівнів залежить від структурної схеми управління виробництвом.

Для кожного центра відповідальності визначається перелік статей витрат і на їхній основі розробляються кошториси й бюджети. Особлива увага приділяється першому рівню відповідальності, на якому безпосередньо забезпечується контроль за абсолютною величиною прямих витрат. Контроль є персональним по кожній операції, а відповідно – і по кожній ділянці витрат і доходів.

Формування собівартості по місцях виникнення витрат і центрах відповідальності дає можливість більш точно розподіляти непрямі витрати на підприємстві (наприклад, витрати на освітлення, водопостачання), які прямо відносять на ці центри. Таким чином, раціональна побудова системи організації управління витратами по центрах відповідальності, відповідно до організаційно-технологічних особливостей суб'єкта господарювання, координує, контролює, надає чітку інформацію менеджерам підприємства для прийняття оперативних рішень, спрямовує їх на досягнення стратегічних цілей підприємства, забезпечує оптимальні умови для випуску конкурентоспроможної продукції [12].

Склад витрат підприємства, що включаються в собівартість продукції, встановлюється в централізованому порядку. Принципи її формування визначені Податковий Кодекс України і П(С)БУ 16 «Витрати». У цих нормативних актах розмежовані витрати, що відносяться на собівартість продукції (робіт, послуг) і що

проводяться за рахунок інших джерел фінансування (фінансових результатів, які відшкодовуються за рахунок, держбюджету і ін.).

Важливо підкреслити, що держава впливає на формування собівартості продукції підприємства не тільки через названі законодавчі і нормативні акти, а і встановленням розмірів відрахувань на обов'язкове державне пенсійне страхування, відрахувань на обов'язкове соціальне страхування за тимчасовою непрацездатністю, відрахувань на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття, відрахувань на обов'язкове соціальне страхування від нещасних випадків на підприємстві, норм амортизаційних відрахувань від вартості основних фондів, розмірів різних податків і зборів тощо [13].

На етапі контролю за витратами ведеться контроль за кожним центром відповідальності, що дозволяє своєчасно реагувати на негативні та позитивні відхилення фактичного рівня витрат від планового, виявити причини та місце виникнення підвищених витрат з метою їх запобігання або мінімізації [14].

Аналіз витрат обов'язково є супутником контролю. Його результатом є інформація про ефективність використання ресурсів підприємства, про наявність резервів зниження собівартості продукції, про внесок кожного робітника у зниження (збільшення) індивідуальних та сумарних витрат на виробництво та реалізацію продукції та ін. Коригувальні дії спрямовані на прийняття правильного управлінського рішення з мінімізації витрат на кожному етапі життєвого циклу продукції (при закупівлі засобів виробництва, організації самого виробництва та збуту готової продукції). Усі елементи процесу управління витратами підприємства тісно пов'язані між собою і утворюють відповідну систему управління.

Перед системою управління витратами підприємства можуть ставитися такі завдання [15]:

1) зменшення абсолютної величини витрат підприємства в цілому та за окремими видами (напрямами) його діяльності;

2) забезпечення стабільності розподілу витрат у просторі та часі, що дасть змогу забезпечити фінансову стійкість підприємства та попередити його неплатоспроможність;

Розглядаючи питання управління витратами на підприємствах України на сучасному етапі, можна зробити такі висновки [16]:

– основною метою управління витратами є їх оптимізація для максимізації прибутку підприємства;

– прогнозування та планування тільки починають впроваджуватись в діяльність підприємств, їх характер переважно - поточний, строком на рік. Однак, на деяких підприємствах можна відмітити позитивний вплив впровадження бюджетування на кінцевий результат їх діяльності;

– організація реалізації основних напрямків відносно витрат знаходиться на задовільному рівні, підприємства не є досить гнучкими щодо адаптування та впровадження прогресивних методів управління витратами, використання досвіду підприємств розвинутих країн;

– мотивація діяльності робітників підприємств не розглядається як суттєвий фактор підвищення ефективності діяльності підприємства, підвищення якості товарів (робіт, послуг), оптимізації витрат підприємства;

– контроль в основному на підприємствах не розвинений належним чином, а у деяких підприємствах лише на стадії впровадження;

– облік націлений на розрахунок кінцевого результату діяльності підприємства та формування фінансової звітності підприємства, та не пристосований до надання інформації для цілей управлінського обліку;

– аналіз витрат проводиться в межах розрахунку відхилень, без використання необхідних показників щодо прийняття управлінських рішень;

– корегувальні дії носять укрупнений характер, не є гнучкими, не диференціюються у відповідності до місць виникнення негативних відхилень.

Важливе місце в системі ABC-методу калькулювання займають саме

адміністративні витрати. Для удосконалення відображення в бухгалтерському обліку адміністративних витрат підприємства пропонуємо:

1. Вести відомість обліку адміністративних витрат за їх видами, групами, елементами, підрозділами підприємств, де вони виникають (таблиця 1). Для більш поглибленого отримання інформації про адміністративні витрати в цій відомості потрібно також розробити

поглиблену номенклатури витрат, створити відповідний механізм стимулювання зниження витрат як в цілому по підприємству, так і у розрізі запропонованих груп.

Для удосконалення обліку адміністративних витрат також потрібно і удосконалити субрахунки і аналітичні рахунки, за якими і відображати витрати у запропонованій відомості обліку адміністративних витрат.

Таблиця 1 – Форма відомості обліку адміністративних витрат

Група та стаття витрат	Фактичний рівень адміністративних витрат, тис. грн.		Відхилення, тис. грн.	Структура, %	Темп зростання адміністративних витрат, %
	у базовому році	в поточному році			
1. Обов'язкові адміністративні витрати:					
- витрати на оплату праці адміністративного персоналу					
- нарахування на фонд оплати праці (ЄСВ)					
...					
2. Адміністративні витрати, що пов'язані з діяльністю апарату управління:					
- витрати на зв'язок					
- витрати на електроенергію					
- витрати на опалення					
- витрати на канцелярські вироби					
...					
3. Адміністративні витрати, що пов'язані з отриманням послуг апаратом управління:					
- послуги банку					
- консультаційні послуги					
- інформаційні послуги					
...					
4. Додаткові адміністративні витрати:					
- вартість перепідготовки адміністративного персоналу					
- представницькі витрати					

Основна мета використання запропонованої відомості – оперативний контроль обсягу фактичних адміністративних витрат, аналіз їх структури

а рівня, а також прийняття оперативних управлінських рішень для ефективного управління ними. Відомість обліку адміністративних витрат може бути

використана для проведення аналізу адміністративних витрат.

2. Здійснювати планування адміністративних витрат, засновану на встановленні максимально можливої відносно величини адміністративних витрат у загальних витратах на виробництво продукції або її вартості. При цьому окремо на календарний рік слід встановлювати нормативи адміністративних витрат у відсотках до обсягу виробництва продукції в цілому по досліджуваному підприємству.

Таким чином, відображення в бухгалтерському обліку адміністративних витрат за групами і субрахунками, відображення їх у запропонованій відомості адміністративних витрат, впровадження системи планування цих витрат дозволить визначати законність господарських операцій, пов'язаних з виконанням адміністративних функцій; забезпечить точність ведення синтетичного і аналітичного обліку адміністративних витрат, а також правильність, обґрунтованість і повноту списання

адміністративних витрат на рахунок фінансових результатів.

Висновки. Успішне управління витратами підприємства може здійснюватися лише за умов наявності чіткої та правдивої інформації, необхідної для аналізу ситуації та прийняття ефективного управлінського рішення. Все це викликало необхідність використання:

1) зменшення у структурі сукупних витрат підприємства непрямих витрат;

2) відстрочення моменту покриття витрат шляхом збільшення проміжку часу між їх формальним визначенням й, зокрема, зменшенням оподаткованого прибутку та реальним покриттям (витратою підприємством контролю над грошовими коштами);

3) зменшення у структурі витрат підприємства частки умовно-постійних витрат, що у свою чергу, дає змогу знизити поріг рентабельності та сформувати більш гнучку цінову політику щодо продукції підприємства.

Список літератури:

- 1 Методичні рекомендації по застосуванню регістрів бухгалтерського обліку, затверджено наказом Міністерства фінансів України від 29 грудня 2000 р. № 356. URL: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0356201-00> (дата звернення 10.09.2021)
- 2 Кучеренко Т.Є., Матрос О.М., Підлубна О.Д. Накладні і непрямі витрати підприємства як інструмент управлінського обліку // *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Випуск 22. С. 949-954.
- 3 Міжнародні стандарти фінансової звітності / Міністерство фінансів України. URL: http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main?art_id=92410&cat_id=92408 (дата звернення 10.09.2021)
- 4 П(С)БО 16 «Витрати», затверджено наказом Міністерства фінансів України від 19 січня 2000 р. № 27/4248 // Сайт Верховної Ради України URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00> (дата звернення 10.09.2021).
- 5 Міжнародні стандарти фінансової звітності / Міністерство фінансів України. URL: http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main?art_id=92410&cat_id=92408 (дата звернення 10.09.2021)
- 6 Податковий кодекс України: Закон України №2755-VI від 02.12.2010 р. ВВР. 2011. №13-17. ст.112 URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17> (дата звернення 10.09.2021)
- 7 Панчук І.Ю., Головай Н.М. Організація обліку адміністративних витрат // *Вісник Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU*. 2017. № 4. С. 70-74.
- 8 Бойчук Т.М. Еволюція формування в бухгалтерському обліку поняття «адміністративні витрати» // *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку*. 2012. № 721. С. 53-58.

9 Дубініна М.В., Чебан Ю.Ю., Скорозінська А.В. Особливості відображення в обліку аграрних підприємств комерційних та управлінських витрат // *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2014. № 2. Т. 2. С. 29-32.

10 Прокопович Л.Б., Шинкаренко А.В., Шевчук Н.О. Облік адміністративних витрат в умовах децентралізованої системи управління підприємством // *Наукові праці. Економіка*. 2017. № 290. Т. 302. С. 80-86.

11 Фаріон В.Я. Формування та облік адміністративних витрат підприємств // *Економічні науки. Серія "Облік і фінанси"*. 2011. Вип. 8(29). Ч. 4. С. 336-342.

12 Андрущенко Н.С. Формування інформації про адміністративні витрати в управлінському обліку // *Облік і фінанси АПК*. 2010. № 1. URL: <http://magazine.faaf.org.ua/formuvannya-informacii-pro-administrativni-vitraty-v-upravlinskomuobliku.html> (дата звернення: 10.09.2021).

13 Гордієнко Н.І., Краснікова Н.Г. Вдосконалення обліку адміністративних витрат на комунальних некомерційних підприємствах охорони здоров'я // *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Економічні науки*. 2018. Вип. 31. С. 69-72.

14 Ромашко О.М. Оцінка та облік витрат за міжнародними стандартами звітності // *Проблеми матеріальної культури – Економічні науки*. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/12/92419/27-Romashko.pdf> (дата звернення 12.09.2021 р.).

15 Шендригоренко М.Т. Адміністративні витрати в системі ефективного управління фінансовою діяльністю підприємства // *Фінансова система України. Наукові записки. Серія «Економіка»*. 2011. Випуск 18. С. 447-452.

16 Партин Г.О. Управлінський облік: навч. посібник / Г.О. Партин, А.Г. Загородній. К.: Знання, 2007. 303 с

Бібліографічні описи/Библиографические описания/Bibliographic descriptions

Шляхи удосконалення організації та методики відображення в обліку витрат підприємства / А.Я. Гаїпов, Д.В. Кузнецова, Д.А. Прохор // Електронна збірка наукових праць «Е-КОНОМІКА». – Х. :НТУ «ХПІ». – 2021. - № 1(5). – С. 37-44

Пути усовершенствования организации и методики отражения в учете расходов предприятия / А.Я. Гаипов, Д.В. Кузнецова, Д.А. Прохор // Электронный сборник научных работ «Е-КОНОМІКА». - Х. : НТУ «ХПІ». - 2021. - № 1(5). - С. 37-44

Ways to improve the organization and methods of reflection in the accounting of enterprise expenses / A.Y. Gaipov, D.V. Kuznetsova, D.A. Prokhor // Electronic collection of scientific papers "E-CONOMICS". – Kharkiv : NTU "KhPI". - 2021. - № 1(5). -P. 37-44

Відомості про авторів / Сведения об авторах / About the Authors

Гаїпов Амангелди Язмуратович – бакалавр, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Кузнецова Дар'я Василівна – магістрант, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Прохор Дмитро Анатолійович – бакалавр, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Гаипов Амангелди Язмуратович – бакалавр, Национальный технический университет «Харьковский политехнический институт»

Кузнецова Дарья Васильевна – магистрант, Национальный технический университет «Харьковский политехнический институт»

Прохор Дмитрий Анатоліевич – бакалавр, Национальный технический университет «Харьковский политехнический институт»

Gaipov Amangeldi Yazmuradovich – bachelor of the National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"

Kuznetsova Daria Vasilievna – Master's student of the National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"

Prokhor Dmitry Anatolievich – bachelor of the National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"

Посилання на статтю / Reference to the journal article:

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА МЕТОДИКИ ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА [Електронний ресурс] / А.Я. ГАІПОВ, Д.В. КУЗНЕЦОВА, Д.А. ПРОХОР // «Е-КОНОМІКА». Електронна збірка наукових праць. – 2021. – № 1 (5). – С. 37-44. – Режим доступу до журн.: <http://e-conomics.hpi.kh.ua/index.php/journal/article/view/87>